

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายจรูญ อินทจาร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๔ - ๒๑/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๕๑, ที่ ๘/๒๕๕๑

ที่ ๑๐/๒๕๕๑, ที่ ๑๓/๒๕๕๑

ที่ ๒๖/๒๕๕๑, ที่ ๓๑/๒๕๕๑

ที่ ๖๔/๒๕๕๑, ที่ ๒/๒๕๕๒

ที่ ๗/๒๕๕๒, ที่ ๘/๒๕๕๒

ที่ ๑๖/๒๕๕๒, ที่ ๑๘/๒๕๕๒

ที่ ๑๙/๒๕๕๒, ที่ ๓๖/๒๕๕๒

ที่ ๖/๒๕๕๓, ที่ ๑๑/๒๕๕๓

ที่ ๑๘/๒๕๕๓ และที่ ๕๐/๒๕๕๓

วันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐
(๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓)
มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่
บทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒ ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุข
ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงาน
ของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม

มาตรา ๔ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๖ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

มาตรา ๗ ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มาตรา ๒๖ การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๒๗ สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยายหรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง

มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

บุคคลย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ได้โดยตรง หากการใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดมีกฎหมายบัญญัติรายละเอียดแห่งการใช้สิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้แล้ว ให้การใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือจากรัฐ ในการใช้สิทธิตามความในหมวดนี้

มาตรา ๒๙ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

มาตรา ๔๐ บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง

(๒) สิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานเรื่องการได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอข้อเท็จจริงข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานของตน การคัดค้านผู้พิพากษาหรือตุลาการ การได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาหรือตุลาการที่นั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะ และการได้รับทราบเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย คำพิพากษา หรือคำสั่ง

(๓) บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

(๔) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย คู่กรณี ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพยานในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง

(๕) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย และพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้รับความคุ้มครองและความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๖) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ ย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอย่างเหมาะสม และย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในคดีที่เกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ

(๗) ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ถูกต้องรวดเร็ว และเป็นธรรม โอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจากทนายความ และการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

(๘) ในคดีแพ่ง บุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเหมาะสมจากรัฐ

มาตรา ๔๑ สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นนี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๔๒ การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะกิจการของรัฐเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ การผังเมือง การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการเกษตรหรือการอุตสาหกรรม การปฏิรูปที่ดิน การอนุรักษ์โบราณสถานและแหล่งทางประวัติศาสตร์ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมภายในเวลาอันควรแก่เจ้าของตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับความเสียหายจากการเวนคืนนั้น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การกำหนดค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดให้อย่างเป็นธรรมโดยคำนึงถึงราคาซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาด การได้มา สภาพและที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ ความเสียหายของผู้ถูกเวนคืน และประโยชน์ที่รัฐและผู้ถูกเวนคืนได้รับจากการใช้สอยอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน

กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนและกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ไว้ให้ชัดเจน ถ้ามิได้ใช้เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวต้องคืนให้เจ้าของเดิมหรือทายาท

การคืนอสังหาริมทรัพย์ให้เจ้าของเดิมหรือทายาทตามวรรคสาม และการเรียกคืนค่าทดแทนที่ชดเชยไป ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๕๘ บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน

มาตรา ๗๕ บทบัญญัติในหมวดนี้เป็นเจตจำนงให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน

ในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรีที่จะเข้ารับบริหารราชการแผ่นดินต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดแจ้งว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินการ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคเสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๘๑ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม และการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

(๒) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

(๓) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ โดยต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนั้นประกอบด้วย

(๔) จัดให้มีกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการเป็นอิสระ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

(๕) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

มาตรา ๘๔ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค

(๒) สนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการประกอบกิจการ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๕) กำกับให้การประกอบกิจการมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาด ตัดตอนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๑๙๗ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

การโยกย้ายผู้พิพากษาและตุลาการโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้พิพากษาและตุลาการนั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการโยกย้ายตามวาระตามที่กฎหมายบัญญัติ เป็นการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เป็นกรณีที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัยหรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญา เป็นกรณีที่กระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ผู้พิพากษาและตุลาการจะเป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมิได้

มาตรา ๑๙๘ บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

การตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งหรือคดีที่มีข้อหาฐานใดฐานหนึ่งโดยเฉพาะ แทนศาลที่มีอยู่ตามกฎหมายสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้น จะกระทำมิได้

การบัญญัติกฎหมายให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาล หรือวิธีพิจารณาเพื่อใช้แก่คดีใดคดีหนึ่งโดยเฉพาะ จะกระทำมิได้

มาตรา ๒๑๑ ในกรณีที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเอง หรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างนั้นให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้ในคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบริษัทขึ้นเรียกว่า “บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย” เรียกโดยย่อว่า “บสท.” ให้ บสท. เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ บสท. ประสงค์จะบังคับจำหน่ายหรือบังคับจำหน่ายหลักทรัพย์ที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ให้ บสท. มีหนังสือบอกกล่าวให้ลูกหนี้และผู้จำหน่ายหรือผู้จำหน่ายชำระหนี้ภายในเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว โดยจะต้องระบุด้วยว่า หากบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด บสท. จะบังคับชำระหนี้ในสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๗๕ ถ้าลูกหนี้ ผู้จำหน่าย หรือผู้จำหน่าย ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๔ ให้ บสท. มีอำนาจดำเนินการจำหน่ายหลักทรัพย์ที่เป็นหลักประกันนั้นได้

มาตรา ๗๖ ในการจำหน่ายหลักทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน ให้ บสท. ดำเนินการโดยวิธีการขายทอดตลาด แต่ถ้า บสท. เห็นว่า การจำหน่ายโดยวิธีอื่นจะเป็นประโยชน์กับ บสท. และลูกหนี้มากกว่า ก็ให้จำหน่ายโดยวิธีอื่นได้ หรือจะรับโอนหลักทรัพย์สินนั้นไว้ในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่จะพึงได้รับจากการขายทอดตลาดแทนการจำหน่ายก็ได้

มาตรา ๗๗ การจำหน่ายหลักทรัพย์สินตามมาตรา ๗๖ ให้ บสท. ประกาศล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันจำหน่าย โดยลงโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนหลักทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ ผู้จำหน่าย ผู้จำหน่าย ผู้ค้ำประกัน และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในหลักทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๗๘ บุคคลใดมีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะจำหน่าย ให้ยื่นคำคัดค้านและชี้แจงเหตุผลในการคัดค้าน พร้อมด้วยหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อ บสท. ก่อนวันจำหน่ายทรัพย์สินไม่น้อยกว่าสามวันทำการ

ให้คณะกรรมการบริหารพิจารณาคำคัดค้านตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และถ้าเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผลสมควร ให้คณะกรรมการบริหารสั่งยุติการจำหน่ายทรัพย์สินไว้ก่อนจนกว่าจะมีการพิสูจน์สิทธิในทรัพย์สินที่จะจำหน่ายให้เสร็จสิ้น แต่ถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร ให้ส่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบและดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นต่อไป

เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบุคคลตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ซึ่งมีได้ยื่นคำคัดค้าน ได้ให้ความยินยอมการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นแล้ว

มาตรา ๗๙ ผู้เสียหายจากการจำหน่ายทรัพย์สินซึ่งคณะกรรมการบริหารได้ยกคำคัดค้านตามมาตรา ๗๘ อาจเรียกร้องให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายจากเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายทรัพย์สินได้ หากพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้นดีกว่าลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำ และไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในหนี้ของลูกหนี้

การเรียกร้องให้ชดใช้ค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เสียหายยื่นคำขอต่อศาลภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่ได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๘๐ เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน ให้ บสท. หักค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายทรัพย์สินได้ก่อนที่จะชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับ บสท.

ถ้ามีเงินคงเหลือสุทธิเท่าใด ให้ส่งคืนให้แก่ลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำ แล้วแต่กรณี แต่ถ้ายังมีหนี้ที่ทรัพย์สินนั้นเป็นหลักประกันคงค้างอยู่เท่าใด ให้นำความในมาตรา ๕๘ วรรคสามมาใช้บังคับกับหนี้ที่ยังคงค้างอยู่นั้นด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่มีการจำหน่ายทรัพย์สินหรือ บสท. รับโอนทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖ แล้ว

(๑) สิทธิของผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริตหรือ บสท. ไม่เสียไป ถึงแม้ภายหลังจะพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินนั้นมีไซ้ของลูกหนี้

(๒) ห้ามมิให้บุคคลใดขอหักกลบลบหนี้ที่มีอยู่กับลูกหนี้จากจำนวนเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๘๒ การเพิกถอนการจำหน่ายทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖ จะกระทำมิได้

ความเห็น

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นโดยมีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้สถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยให้ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมาอยู่ในฐานะที่สามารถชำระหนี้ที่ค้างชำระได้ และสามารถดำเนินกิจการของตนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ อันส่งผลให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุด และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงิน จนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ซึ่งเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจและสถาบันการเงินของประเทศ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ โดยให้ บสท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐมีอำนาจบังคับจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ที่ บสท. ได้รับโอนหนี้มาจากสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้เดิมมาบริหารเพื่อบังคับชำระหนี้ โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีแพ่งต่อศาลยุติธรรม

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ เป็นบทบัญญัติที่อยู่ในหมวด ๔ การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ส่วนที่ ๓ การจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน โดยมาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การบังคับจำหน่ายหรือบังคับจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท. โดยดำเนินการตามขั้นตอน

กล่าวคือ มีหนังสือบอกกล่าวให้ลูกหนี้และผู้จ้างหรือผู้จำหน่ายทราบ โดยขอให้ชำระหนี้ภายในเวลาหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว และจะต้องระบุด้วยว่าหากไม่ปฏิบัติตามการชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด บสท. จะบังคับชำระหนี้ในสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามพระราชกำหนดนี้ และถ้าลูกหนี้ผู้จ้าง หรือผู้จำหน่าย ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๔ ให้ บสท. มีอำนาจดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันได้

มาตรา ๗๖ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ โดย บสท. มีอำนาจดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ๓ วิธี คือ (๑) โดยวิธีการขายทอดตลาด (๒) โดยวิธีอื่น ถ้าเห็นว่าจะเป็นประโยชน์กับ บสท. และลูกหนี้มากกว่าการขายทอดตลาด ก็มีอำนาจจำหน่ายโดยวิธีอื่นได้ และ (๓) หรือโดยวิธีรับโอนทรัพย์สินนั้นมาเป็นของ บสท. ในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่จะพึงได้รับจากการขายทอดตลาดแทนการจำหน่าย

มาตรา ๗๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดเงื่อนไขให้ บสท. ประกาศล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ก่อนวันจำหน่าย โดยลงโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน และให้ถือว่าการประกาศล่วงหน้าเป็นการบอกกล่าวการโอนทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ผู้จ้าง ผู้จำหน่าย ผู้ค้ำประกัน และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้นทราบเกี่ยวกับการโอนทรัพย์สินแล้ว

มาตรา ๗๘ เป็นบทบัญญัติเรื่องการคัดค้านการจำหน่ายทรัพย์สิน เนื่องจากอาจมีบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หรือเสียประโยชน์ ซึ่งมีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จำหน่าย สามารถยื่นคำคัดค้านพร้อมเหตุผลในการคัดค้านและหลักฐานต่อ บสท. ก่อนวันจำหน่ายทรัพย์สินไม่น้อยกว่าสามวันทำการ โดยแบ่งเป็นสามกรณี คือ (๑) เมื่อคณะกรรมการบริหารพิจารณาคำคัดค้านแล้วเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผลสมควรให้คณะกรรมการบริหารสั่งยุติการจำหน่ายทรัพย์สินไว้ก่อนจนกว่าจะมีการพิสูจน์สิทธิในทรัพย์สินที่จะจำหน่ายให้เสร็จสิ้น (๒) แต่ถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร ให้สั่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบและดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นต่อไป (๓) ในกรณีที่ไม่มี การคัดค้านภายในกำหนดเวลา คือ ก่อนวันจำหน่ายทรัพย์สินไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ ให้ถือว่าลูกหนี้ ผู้จ้าง ผู้จำหน่าย ผู้ค้ำประกัน และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินได้ให้ความยินยอมในการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นแล้ว

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่มีผู้คัดค้านภายในกำหนดเวลาและคณะกรรมการบริหารยกคำคัดค้าน ผู้เสียหายที่คัดค้านอาจเรียกร้องให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายจากเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายทรัพย์สินก็ได้ ถ้าหากพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิเหนือทรัพย์สินดีกว่าลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำ และต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า ตนไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้ของลูกหนี้ ทั้งนี้ ผู้เสียหายต้องยื่นคำขอต่อศาลภายในสามเดือนนับแต่วันที่ได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๘๐ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินมาชำระหนี้ โดยให้ บสท. หักค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายทรัพย์สินก่อน แล้วจึงนำส่วนที่เหลือชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับ บสท. หากยังมีเงินคงเหลือสุทธิให้ส่งคืนแก่ลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำ แต่ถ้ามีการชำระหนี้เพียงบางส่วน และลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินอื่นใดที่จะนำมาชำระหนี้ได้อีก และผู้ค้าประกันยอมชำระหนี้ส่วนที่เหลือ ไม่น้อยกว่าสองในสามหรือในจำนวนที่น้อยกว่านั้นตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนดให้ลูกหนี้และผู้ค้าประกันเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้

มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองผู้ซื้อ และ บสท. ผู้เป็นเจ้าของ โดยสิทธิของผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริต หรือ บสท. ไม่เสียไป ถึงแม้ภายหลังจะพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินนั้นมีไข่ของลูกหนี้ และห้ามมิให้บุคคลใดขอหักกลบลบหนี้ที่มีอยู่กับลูกหนี้จากจำนวนเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น และห้ามเพิกถอนการจำหน่ายทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดในมาตรา ๗๖

ดังนั้น พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ จึงมีเจตนารมณ์ให้มีการจัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์แห่งชาติ เพื่อให้เป็นหน่วยงานของรัฐที่จะทำหน้าที่ แก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ด้วยการรับโอนสินทรัพย์ต่อคุณภาพมาจากสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ เพื่อนำมาบริหารจัดการ ตามวิธีการที่กำหนดไว้ โดยพยายามให้ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมาอยู่ในฐานะที่สามารถชำระหนี้ที่ค้างชำระได้ และให้ลูกหนี้สามารถดำเนินกิจการของตนต่อไปได้ และทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลง หรือเหลือน้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงินจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ อันจะเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินโดยรวม การที่ไม่ให้นำการบังคับชำระหนี้มาฟ้องเป็นคดียังศาลยุติธรรมเพื่อไม่ต้องการให้คดีล่าช้า ซึ่งการดำเนินคดีแพ่ง ในศาลยุติธรรมมี ๓ ชั้นศาล ต้องใช้ระยะเวลาานมากอาจถึง ๓ ปี หรือกว่านั้น ซึ่งจะทำให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ การบังคับชำระหนี้แก่เจ้าหนี้อาจทำได้โดยเร็ว ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจและจะมีผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อระบบสถาบันการเงินของประเทศ

อย่างไรก็ดี พระราชกำหนดฉบับนี้ก็ได้วางมาตรการเยียวยาและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้มีส่วนได้เสียไว้ดังเช่น ในมาตรา ๗๘ กำหนดให้มีการคัดค้านการจำหน่ายทรัพย์สินโดยบุคคลผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจเสียประโยชน์ซึ่งมีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จำหน่ายสามารถยื่นคำคัดค้านและชี้แจงเหตุผลพร้อมพยานหลักฐานต่อ บสท.ได้ก่อนวันจำหน่ายทรัพย์สินไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ หากคณะกรรมการบริหารพิจารณาคำคัดค้านแล้วเห็นว่าไม่เหตุผล คณะกรรมการบริหารสามารถสั่งยุติการจำหน่ายทรัพย์สินไว้จนกว่าจะมีการพิสูจน์สิทธิในทรัพย์สินที่จะจำหน่ายให้เสร็จสิ้น ในกรณีที่ไม่มีคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าลูกหนี้ ผู้จ้างเอง ผู้จำหน่าย และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินได้ให้ความยินยอมในการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นแล้ว ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารยกคำคัดค้านโดยเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร ผู้เสียหายที่คัดค้านอาจเรียกร้องให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายจากเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายทรัพย์สินได้ ถ้าสามารถพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้น และตนไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในหนี้ของลูกหนี้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการกำหนดวิธีการให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลผู้มีส่วนได้เสียไว้

ในส่วนของการบังคับชำระหนี้ของ บสท. ก็จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย คือต้องมีหนังสือบอกกล่าวให้ลูกหนี้ ผู้จ้างเอง หรือผู้จำหน่ายทราบเพื่อให้ชำระหนี้ภายใน ๑ เดือน หากไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด บสท. จะบังคับชำระหนี้ตามพระราชกำหนดต่อไป ซึ่งก็เป็นการให้ความเป็นธรรมแก่ลูกหนี้ ผู้จ้างเอง ผู้จำหน่าย ตามสมควรแก่กรณี นอกจากนี้ ในมาตรา ๗๙ ซึ่งกำหนดให้มีการเรียกร้องให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายจากเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายทรัพย์สิน โดยผู้ที่ได้รับความเสียหายสามารถยื่นคำขอต่อศาลภายใน ๓ เดือน นับแต่วันที่ได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น และเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินเมื่อ บสท. หักค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายออกแล้ว จึงนำมาชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับ บสท. หากมีเงินคงเหลือมาตรา ๘๐ ก็ให้คืนแก่ลูกหนี้ ผู้จ้างเอง หรือผู้จำหน่ายแล้วแต่กรณี เป็นต้น นอกจากนี้บทบัญญัติของพระราชกำหนดดังกล่าว มิได้ตัดสิทธิในการที่จะใช้สิทธิทางศาลฟ้องเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาลยุติธรรมหากว่ามีผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดทางแพ่งหรือการกระทำความผิดทางอาญาจาก บสท.

พิจารณาคำโต้แย้งทั้งสิบแปดคำร้องแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยบททั่วไป โดยมาตรา ๒ เป็นบททั่วไปที่กล่าวถึงระบอบการปกครองของรัฐและการเป็นองค์พระประมุขของรัฐ

มิได้เป็นบทบัญญัติที่รับรองสิทธิเสรีภาพในเรื่องใดโดยเฉพาะ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย ซึ่งประกอบด้วยอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล และในวรรคสอง การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม ซึ่งเป็นการบัญญัติหลักการสำคัญของกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นการทั่วไป มาตรา ๓ วรรคสอง ได้วางหลักการสำคัญของกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นครั้งแรกของรัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย เพื่อให้เป็นไปตามหลักกฎหมายสากลที่ให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยวางหลักการสำคัญว่า การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ รวมทั้ง คณะรัฐมนตรี รัฐสภา และศาล ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไปที่กล่าวถึงสถานะความเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เพื่อมิให้กฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่หรือที่จะมีขึ้นในภายหลังมีเนื้อหาที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในกรณีที่ไม่มีการบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญทั้งห้ามาตราดังกล่าวเป็นบทบัญญัติทั่วไป จึงมิใช่กรณีที่พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป โดยมาตรา ๒๖ เป็นเรื่องการใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ส่วนมาตรา ๒๗ เป็นบททั่วไปที่รับรองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพที่รับรองไว้โดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งสิทธิและเสรีภาพโดยนัยแห่งมาตรา ๒๗ นี้ ได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมาย บทบัญญัติมาตรา ๒๗ มิได้รับรองสิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดโดยเฉพาะ มาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

และรับรองในการที่บุคคลที่ถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรอง สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ มาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้ และการจำกัดสิทธิเสรีภาพจะกระทำมิได้เท่าที่จำเป็น และสาระสำคัญแห่งสิทธิหรือหลักการสำคัญของสิทธิเสรีภาพในเรื่องนั้นจะต้องไม่ถูกระทบกระเทือนโดยผลของการออกกฎหมายมาจำกัดสิทธิเสรีภาพ ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติที่ให้การรับรองว่า บุคคลมีความเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ฯลฯ จะกระทำมิได้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ เป็นบทบัญญัติในเรื่องสิทธิในกระบวนการยุติธรรมที่กล่าวถึง (๑) สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง (๒) สิทธิพื้นฐานในกระบวนการหลักประกันพื้นฐานในการพิจารณาคดีโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ การตรวจเอกสาร การเสนอข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานของตน การคัดค้านผู้พิพากษาหรือตุลาการ การได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะ และการได้รับทราบเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย (๓) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นนี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ เป็นบทบัญญัติเรื่องการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ การได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ การผังเมือง การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการเกษตรหรือการอุตสาหกรรม การปฏิรูปที่ดิน การอนุรักษ์โบราณสถาน และแหล่งประวัติศาสตร์ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่น ซึ่งต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมภายในเวลาอันสมควรแก่เจ้าของและผู้ทรงสิทธิที่ได้รับความเสียหายในการเวนคืนนั้น การกำหนดค่าทดแทนต้องเป็นธรรมโดยคำนึงถึงราคาซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาด การได้มาสภาพและที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์

ความเสียหายของผู้ถูกเวนคืน กฎหมายเวนคืนต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนและระยะเวลา การเข้าใช้ก่อสร้างทรัพย์สิน กรณีเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของเอกชนมาเป็นของรัฐ และการกำหนดค่าตอบแทน รวมถึงการกำหนดระยะเวลาและวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนในกฎหมายเวนคืน

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ เป็นบทบัญญัติในเรื่องบุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน ซึ่งเป็นการคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมจากการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครอง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ บัญญัติว่า บทบัญญัติในหมวดนี้เป็นเจตจำนงให้รัฐดำเนินการตามกฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดแจ้งว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินการ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคเสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้ง ในส่วนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ เป็นเรื่องแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านกฎหมายและการยุติธรรม บทบัญญัติมาตรา ๘๑ จึงเป็นเรื่องระหว่างคณะรัฐมนตรีกับรัฐสภา ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา และรัฐสภาโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา มีหน้าที่ต้องควบคุมการทำงานของคณะรัฐมนตรีให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา มาตรา ๘๑ (๑) (๒) และ (๓) เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว ทัวถึงและเป็นธรรม การให้ความรู้แก่ประชาชนด้านกฎหมาย การจัดระบบงานของรัฐในกระบวนการยุติธรรม ให้มีประสิทธิภาพ การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดจากเจ้าหน้าที่รัฐ และการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน การจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่เป็นอิสระ ดังนั้น จึงเป็นแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมใช้สำหรับรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีที่เกิดภายหลังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ส่วนพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔ ก่อนรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับถึง ๖ ปี และบทบัญญัติมาตรา ๘๑ ก็มีได้อยู่ในหมวดสิทธิเสรีภาพ ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ว่าด้วย แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ส่วนที่ ๗ แผนนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติ ที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแผนนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค ทั้งยังสนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการประกอบกิจการ รวมทั้งต้องกำกับให้การประกอบกิจการมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม และคุ้มครองผู้บริโภค

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๗ และมาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ศาล ส่วนที่ ๑ ว่าด้วยบททั่วไป โดยมาตรา ๑๙๗ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจของศาลในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ เป็นบทบัญญัติที่ประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาและตุลาการในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี และมาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยกำหนดที่มาและอำนาจหน้าที่ของศาลทั้งหลายว่า ในการจะจัดตั้งศาลต้องจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลและการจะตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่ง หรือคดีที่มีข้อหาฐานใดฐานหนึ่ง โดยเฉพาะแทนศาลที่มีอยู่ตามกฎหมายสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ไม่สามารถจะกระทำได้ นอกจากนั้น การบัญญัติกฎหมายให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาล หรือวิธีพิจารณาเพื่อใช้แก้คดีใดคดีหนึ่งโดยเฉพาะก็ไม่สามารถจะกระทำได้ ซึ่งพระราชกำหนดฉบับนี้ ก็มีได้มีการจัดตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาคดีใดโดยเฉพาะแต่อย่างใด การที่พระราชกำหนดฉบับนี้ กำหนดให้ บสท. มีอำนาจบังคับชำระหนี้โดยไม่จำต้องฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม ไม่ถือเป็นการจัดตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาข้อหาฐานใดฐานหนึ่งโดยเฉพาะแทนศาลยุติธรรม การบังคับชำระหนี้ตามพระราชกำหนดเป็นเรื่องระหว่าง บสท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐกับเอกชนเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ ด้อยคุณภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ของระบบสถาบันการเงินที่กำลังจะล้มละลายอันถือเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ ต่างกับคดีแพ่งซึ่งเป็นเรื่องระหว่างเอกชนกับเอกชน หรือคดีระหว่างเอกชนกับรัฐในฐานะเป็นคู่สัญญาทางแพ่ง อันไม่กระทบถึงประโยชน์โดยรวมของประชาชน

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ศาล ส่วนที่ ๒ ว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญ มีสาระสำคัญกำหนดวิธีการส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดว่ากฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่น มาตรา ๒๑๘ เป็นบททั่วไปว่าด้วยอำนาจของศาลยุติธรรม ซึ่งการที่ศาลยุติธรรมจะมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีใด ย่อมต้องมีกฎหมายกำหนดให้คดีนั้น ๆ อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระธรรมนูญศาลยุติธรรม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลต่าง ๆ เป็นต้น การที่พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้ศาลยุติธรรมเป็นผู้มีอำนาจบังคับชำระหนี้จากลูกหนี้และผู้ค้ำประกัน ไม่ถือว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ แต่อย่างใด

ดังนั้น คำโต้แย้งของผู้ร้องในแต่ละคำร้องทั้งสิบแปดคำร้องที่ว่าพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ เป็นบทบัญญัติให้สิทธิและอำนาจแก่ บสท. ในการกำหนดระยะเวลาบังคับจำนองหรือบังคับจำนำกับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของลูกหนี้และผู้จำนอง หรือผู้จำนำชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่ บสท. กำหนด หรือให้อำนาจ บสท. สามารถรับโอนทรัพย์สินนั้นไว้ในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่จะพึงได้รับจากการขายทอดตลาด แทนการจำหน่ายหรือบังคับทรัพย์จำนองเป็นของ บสท. หรือกำหนดหลักเกณฑ์ใด ๆ ได้โดยไม่ต้องเป็นไปตามกระบวนการและวิธีการของศาลยุติธรรมในกรณีการบังคับจำนองและขายทอดตลาด ขัดต่อหลักการแบ่งแยกอำนาจอธิปไตย หลักนิติธรรม เป็นการเอื้ออำนาจให้ บสท. ในฐานะองค์กรของรัฐใช้อำนาจโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ ขัดต่อหลักความเสมอภาคโดยเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล อีกทั้งมิได้ให้โอกาสลูกหนี้ได้รับการพิจารณาอย่างเปิดเผยโดยศาล และก้าวล่วงอำนาจตุลาการโดยไม่ดำเนินการภายใต้กระบวนการของศาลยุติธรรม นั้น จึงฟังไม่ขึ้น การที่ บสท. มีอำนาจบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ และบังคับจำนองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ที่ บสท. ได้รับโอนนี้มาจากสถาบันการเงินมาบริหารเพื่อบังคับชำระหนี้ เป็นวิธีการเฉพาะเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ บทบัญญัติมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ของพระราชกำหนดดังกล่าวมิได้ขัดต่อหลักการแบ่งแยกอำนาจอธิปไตย หลักนิติธรรม ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

สิทธิและเสรีภาพ และประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ มิได้เป็นเรื่องการใช้อำนาจขององค์กรโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพ หรือเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้เกินความจำเป็น เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือเกินกว่าขอบเขตที่รัฐธรรมนูญยอมให้กระทำได้ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ หรือการใช้สิทธิและเสรีภาพ หรือขัดต่อหลักความเสมอภาคในกฎหมายและไม่เป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล สถานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แม้ว่าพระราชกำหนดดังกล่าวจะจำกัดสิทธิของ บุคคลในทรัพย์สิน แต่ก็เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม กับทุกฝ่าย และบัญญัติขึ้นเพื่อประโยชน์สาธารณะมิใช่เพื่อประโยชน์ของบุคคลคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ และมีใช้เรื่องการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ อีกทั้งมิได้ตัดสิทธิในการที่จะใช้สิทธิทางศาลฟ้องเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ต่อศาลยุติธรรม หากว่ามีผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดทางแพ่งหรือการทำความผิด ทางอาญาอื่น ๆ จาก บสท. ประกอบกับการดำเนินการของ บสท. และเป็นคนละกรณีกับอำนาจ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรม และถือได้ว่าการคุ้มครองสิทธิ ในกระบวนการยุติธรรมจากการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองของ บสท. แล้ว นอกจากนี้ ยังมีใช้กรณีการขัดต่อสิทธิในกระบวนการยุติธรรม แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมหรือแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจหรือขัดต่อการพิจารณา พิพากษาของศาลยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ แต่อย่างไร

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่าพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘

มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕
มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑
และมาตรา ๒๑๘ ตามที่ปรากฏในแต่ละคำร้องทั้งสิบแปดคำร้องแต่อย่างใด

นายจรรยา อินทจาร
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ